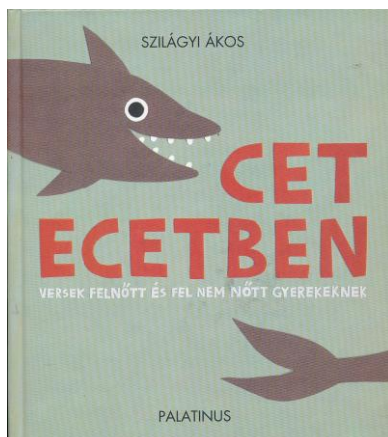

Szilágyi Ákos

[Szilágyi Ákos: Cet ecetben. Nagy Eszter rajzaival. Palatinus. 2003.]

Cet ecetben

Ha utcátokba befut egy cet,
S van odahaza pici ecet,
Eceteljétek be egy picit!
S ciccegjétek neki: te cet! te cet!

S a cet biccent majd: „Nos, mi tetszik?”
S ha kéznél van kelepce, ketrec,
A cet becaplat, mert jólnevelt cet,
Cettint s elmond egy jó cet-viccet:

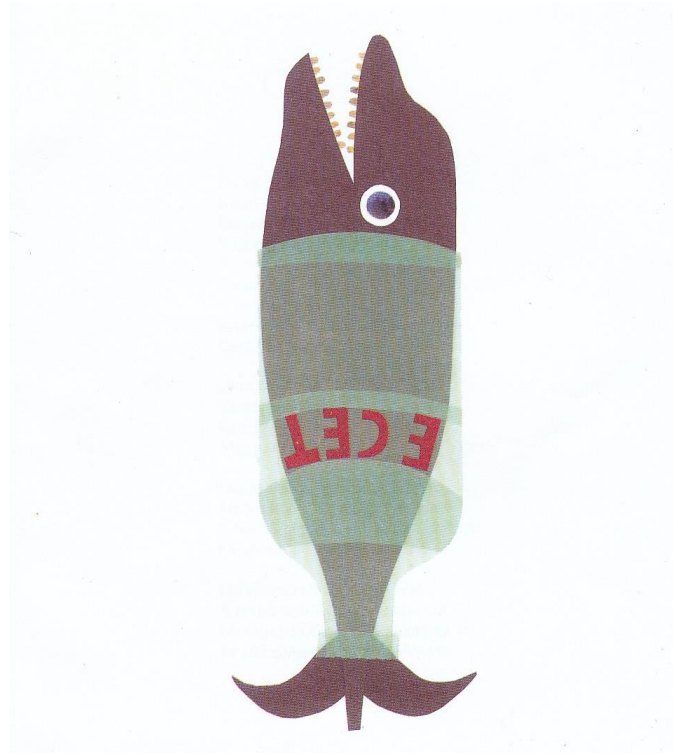
„Utazik a vonaton két cet... –
Tessék mondani, felhallatszik?”
És telnek-múlnak majd a percek,
Míg poént nem tüsszent a cet: haptic!

Görögdinnye-torkába láthatsz,
Ha kitátja mint vörös kalickát,
S bár meglehet, csak pusztá látszat:
Odabenn parányi szív pilinckál.

Ha elneveztél róla egy utcát,
A cettel verebet fogathatsz.
Mondjuk, a Cet utca ötbe futsz át,
És a Cet utca hatban – lakhatsz.

Ne hecceljétek ó, e cetet,
Ha ódzkodik az óceántól!
Ó te szegény, balfácán cet,
Úszkálsz itt egy ecet-szeánszon!

Ecet, ecet, te cet-kelepce!
S te cet, te cet, ki benn kalimpálsz –
Feladva most az ecet-lecke!
Pácban lehetsz, bár ez csak halpác...

S ha megunjuk, a cet kacat lesz.
Cet volt, míg nekünk jónak tetszett.
S lesz belőle – csak még egy percet! –
Fecnikre tépett kis papír-cet.

Utóirat

Cet voltam én is - ától-cetig!
S lett ecet ott, hol óceán volt,
S most visznek vissza e kis cetlik
Cethazámba – ecethazámból.

KIS CET,
JÓ CET,
JÓ, HA
TETSZETT!

